

Δημόσιες Δηλώσεις¹

Η κλιματική αλλαγή και η οικολογική κρίση

Ο κόσμος αντιμετωπίζει μια μεγάλη κρίση που προκλήθηκε από την ανθρώπινη εκμετάλλευση της γης και των πόρων της. Σύμφωνα με την ιουδαιοχριστιανική παράδοση, τα ανθρώπινα όντα είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση του υλικού κόσμου –την κυριότητα, όχι την κυριαρχία– και εξακολουθούν να καλούνται να αναλάβουν την ευθύνη για τη διαμόρφωση των πόρων της.

Επιπλέον, οι Γραφές τονίζουν τη θεολογική επιταγή της διασυνδεσιμότητας της συνολικής Δημιουργίας. Κάθε μέρος της δημιουργίας έχει σημασία, επομένως αυτό περιορίζει τον ανθρωποκεντρισμό και απαιτεί μία καλύτερη κατανομή των κοινών αγαθών της Δημιουργίας. Η οικολογική κρίση, που προκαλείται από την κλιματική αλλαγή και την ανθρώπινη δραστηριότητα, έχει άμεσα αποτελέσματα και επείγοντα χαρακτήρα. Η κλιματική αλλαγή επηρεάζει τους πάντες, αλλά πρωτίστως αυτούς που έχουν συμβάλει το λιγότερο στις αιτίες που την προκαλούν. Αυτό οδηγεί σε ανασφάλειες και έχει επιπτώσεις στην καθημερινή ζωή κάθε μέρους της Δημιουργίας.

Υπεύθυνη διαχείριση του πλανήτη, σημαίνει ανάληψη δράσης τώρα – σε κάθε επίπεδο της κοινωνίας – για να εκθρονιστεί το είδωλο της καταναλωτικής ανάπτυξης. Οι επιλογές γίνονται πιο αποφασιστικές μέρα με τη μέρα.

Το CEC προτρέπει τους Χριστιανούς να λυπηθούν για τη δικιά τους ευθύνη σε αυτό, με το να μην αγαπούν τον πλησίον τους ως τον εαυτό τους, και με το να προσπαθούν να γίνουν οι κυρίαρχοι της γης αντί να τη διαχειρίζονται (με σύνεση) για χάρη των παρόντων και μελλοντικών γενεών. Όμως, ο λύπη έχει αξία μόνο εάν οι εκκλησίες δεσμευτούν σε θυσιαστικές ενέργειες για χάρη του Κόσμου.

Μετανάστευση/Εκτοπισμός

Η μετανάστευση, συμπεριλαμβανομένης της μαζικής μετανάστευσης δεν είναι ένα νέο φαινόμενο. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος προκάλεσε τεράστιους εκτοπισμούς πληθυσμών που οδήγησαν σε μεγάλη ανθρώπινη δυστυχία εξαιτίας του γεγονότος ότι η φυγή από τις διώξεις δεν ήταν εγγύηση για την ασφάλεια τους έξω από τα σύνορα της πατρίδας τους. Οι δύο τελευταίες δεκαετίες έχουν δημιουργήσει περαιτέρω εκτοπισμούς. Οι πόλεμοι, οι συγκρούσεις και οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής (για να αναφέρουμε μόνο τρεις από τις αιτίες) έχουν οδηγήσει ορισμένους από τους πιο ευάλωτους ανθρώπους στον κόσμο να ρισκάρουν τα πάντα για χάρη της ασφάλειας και μιάς καλύτερης προοπτικής για τους ίδιους και τα παιδιά τους.

Το ανθρώπινο κόστος των ανωτέρω, μπορεί να φανεί σήμερα στον απόηχο των πολέμων στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, του εμφυλίου πολέμου στο Σουδάν, στη

¹ Εκδόθηκαν κατά τη λήξη των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης, 20/6/2023, βλ. <https://2023cecassembly.org/storage/app/media/2023CECGA%20Public%20Issues%20Statements-Final.pdf>

Συρία και αλλού. Η απουσία ασφαλών διόδων έχει ως αποτέλεσμα τους θανάτους ανδρών, γυναικών και παιδιών στη θάλασσα της Μεσογείου και σε άλλα συνοριακά περάσματα. Η αναζήτηση της ασφάλειας είναι φυσική για τον άνθρωπο. Η λαχτάρα για ένα καλύτερο μέλλον είναι συνάρτηση του ανθρώπινου χαρακτήρα. Η Ευρώπη πρέπει να ανταποκριθεί με φιλοξενία. Η εμπειρία των ευρωπαϊκών χωρών και των εκκλησιών τους στην υποδοχή και το καλωσόρισμα έξι περίπου εκατομμυρίων Ουκρανών προσφύγων τους τελευταίους δεκαέξι μήνες, είναι ενθαρρυντική.

Οι Χριστιανοί υπακούουν στο κάλεσμα του Ιησού Χριστού να νοιάζονται για τον ξένο, τον πλησίον, τον άλλον – κατανοώντας τα δικά τους συμφέροντα άρρηκτα συνδεδεμένα με τα συμφέροντα των άλλων. Απορρίπτουμε την αυξανόμενη χρήση της γλώσσας που κατηγοριοποιεί ή απανθρωποποιεί τους ανθρώπους που μετακινούνται. Ενθαρρύνουμε τη χρήση μιάς δημιουργικής γλώσσας που κοιτάζει μέσα από τα μάτια του πάσχοντος και τοποθετεί τον εαυτό του στη θέση του.

Η πολυμορφία και η διαφορετικότητα πρέπει να γιορτάζονται. Η μετακίνηση των ανθρώπων μπορεί, κάτω από ασφαλείς συνθήκες, να θεωρηθεί ως ένα δώρο που ευλογεί τις κοινότητες με τον πλούτο της διαφορετικότητας.

Το CEC καλεί τις εκκλησίες στην Ευρώπη (και σε ολόκληρο τον κόσμο) να φροντίσουν όσους υποφέρουν, να αγαπήσουν τους γείτονες τους σαν τους εαυτούς τους, να αμφισβητήσουν την πολιτική ρητορική και τη συμπεριφορά που κανονικοποιεί την ταλαιπωρία ανθρώπων που έχουν ήδη χάσει αρκετά...Οι Εκκλησίες πρέπει να είναι υπέρμαχοι των διεθνών προτύπων που δημιουργήθηκαν μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ιδίως της Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες², και να δίνουν προτεραιότητα στο γενναιόδωρο καλωσόρισμα εκείνων που ο Θεός οδηγεί στα σπίτια μας.

Ουκρανία

Η παράνομη και βίβανυση εισβολή της Ρωσικής Ομοσπονδίας στην Ουκρανία καταδικάζεται χωρίς αναστολές. Δεν υπάρχει δικαιολογία πολιτική, νομική ή ηθική για να μπορεί να νομιμοποιήσει μία εισβολή σε μια ανεξάρτητη χώρα. Το CEC στέκεται δίπλα στον λαό της Ουκρανίας που προσπαθεί να προστατευθεί και να προστατεύσει την επικράτεια της χώρας. Η εδαφική της ακεραιότητα πρέπει να αναγνωριστεί παγκοσμίως.

Η Συνέλευση άκουσε δυνατές ιστορίες αδικίας και πόνου. Προσευχόμαστε μαζί για και για αυτούς που υποφέρουν από τις επιπτώσεις αυτού του πολέμου. Θρηνούμε για τις αμέτρητες απώλειες της ζωής γυναικών, ανδρών, νέων και ηλικιωμένων. Θρηνούμε για τις πληγές, τον πόνο και τα τραύματα που προκλήθηκαν. Θρηνούμε με αυτούς που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια και τα αγαπημένα τους πρόσωπα. « κλαίειν μετὰ κλαιόντων.» (Προς Ρωμαίους 12:15-18).

² Σημ. Μετ. <https://www.unhcr.org/sites/default/files/legacy-pdf/4ca34be29.pdf>

Αναγνωρίζουμε τις προσπάθειες εκκλησιών και χριστιανών, μεταξύ πολλών άλλων, που προσέφεραν ανθρωπιστική βοήθεια, καλωσόρισμα και πνευματική φροντίδα για τους πληγέντες, και συνεχίζουν να το κάνουν.

Ακούσαμε για ενέργειες που πρέπει να γίνουν προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος προς τη δικαιοσύνη και την ειρήνη στο μέλλον. Ως κοινωνία των εκκλησιών, καλούμαστε να διακρίνουμε τον ρόλο μας ως Χριστιανών αγαπώντας τον εχθρό μας και ως φορέων για τη δικαιοσύνη, τη συμφιλίωση, την ειρήνη και την ενότητα σε μία εποχή όπου τέτοιες έννοιες φαίνονται ξεπερασμένες.

Η απειλή των πυρηνικών όπλων είναι καταδικαστέα. Οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – ακόμη και στο πλαίσιο του πολέμου – δεν μπορούν να δικαιολογηθούν. Αυτοί που ξεκίνησαν αυτόν τον πόλεμο, που προπαγανδίζουν με ψέματα και παραπληροφόρηση, που πανηγυρίζουν τη βία και την κυριαρχία πρέπει να λογοδοτήσουν.

Το CEC καλεί τις εκκλησίες, τις κυβερνήσεις και την κοινωνία των πολιτών να υποστηρίξουν την αντίσταση της Ουκρανίας στη Ρωσική επιθετικότητα. Ο δρόμος για μια μελλοντική ειρήνη δεν θα είναι εύκολος. Οι Εκκλησίες, ειδικά εκείνες που σήμερα χωρίζονται ανάλογα με μία πολιτική ή περιφερειακή ευθυγράμμιση, συμβάλλουν στη σύγκρουση και τα δεινά και πρέπει να επιδιώξουν να είναι ειρηνοποιοί, φορείς της δικαιοσύνης και της αλήθειας, υπέρμαχοι της λογοδοσίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Μετ. από αγγλικά, Ευθαλία Παππά, Συνεργάτης της ΣΕΔΔΣ